

Predmet C-183/21

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

23. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landgericht Saarbrücken (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. ožujka 2021.

Tužitelj:

Maxxus Group GmbH & Co. KG

Tuženik:

Globus Holding GmbH & Co. KG

Predmet glavnog postupka

Direktiva o žigovima – teret iznošenja činjenica i dokazivanja

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, članak 267. UFEU-a

Prethodna pitanja

Treba li pravo Unije, posebice s obzirom na Direktive o žigovima, to jest

DIREKTIVU 2008/95/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.), osobito u članku 12., odnosno

DIREKTIVU (EU) 2015/2436 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015., L 336, str. 1.), osobito u člancima 16., 17., 19.,

tumačiti na način da se korisnim učinkom tih pravnih pravila isključuje tumačenje nacionalnog postupovnog prava

1. kojim se tužitelju u okviru građanskog postupka za brisanje nacionalnog registriranog žiga zbog njegova opoziva nameće teret iznošenja činjenica, različit od tereta dokazivanja, i

2. kojim se u okviru tog tereta iznošenja činjenica tužitelju nalaže da:

(a) u takvom postupku, u mjeri u kojoj mu je to moguće, detaljno potkrijepi tuženikovu neuporabu žiga te da

(b) u tu svrhu provede vlastito istraživanje tržišta koje je primjereno s obzirom na zahtjev za brisanje i individualni karakter predmetnog žiga?

Navedene odredbe prava Unije

DIREKTIVA (EU) 2015/2436 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (u daljnjem tekstu: Direktiva o žigovima), posebice u člancima 16., 17., 19., 44. i 46.

Navedeno nacionalno pravo

Zivilprozessordnung (Zakonik o građanskom postupku, u daljnjem tekstu: ZPO), osobito članak 178.

Prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Tužitelj traži brisanje dvaju njemačkih žigova tuženika zbog opoziva na temelju neuporabe. Tužitelj prodaje sportske uređaje i opremu, masažne ploče, masažne stolice i roštilje. Registriran je kao nositelj njemačkog žiga 302017108053 „MAXXUS” i žiga Europske unije 17673641 „MAXXUS”.
- 2 Tuženik je matično društvo grupacije Globus iz St. Wendela. Vlasnik je različitih društava koja na području Savezne Republike Njemačke upravljaju 46 hipermarketa s prehrambenim i neprehrambenim proizvodima kao i trgovinama pićima, građevinskim materijalom i elektroničkim uređajima te drugim specijaliziranim trgovinama. Tuženik dopušta društvima grupacije da upotrebljavaju žigove čiji je nositelj. U svakom slučaju, grupacija ostvaruje znatne internetske prodaje u sektoru elektroničkih i građevinskih proizvoda.

- 3 Tuženik je od srpnja 1996. upisan u registar žigova kao nositelj njemačkog verbalnog žiga 395 35 217 „MAXUS” za brojne proizvode iz razreda 33., 1. do 9., 11. do 32. i 34. Razdoblje počeka navedenog žiga isteklo je 30. listopada 2005. Također, tuženik je od svibnja 1996. upisan kao nositelj njemačkog verbalnog i figurativnog žiga, prikazanog u nastavku, koji sadržava tekst „MAXUS” i simbol grupacije Globus, za razrede 20., 1. do 9., 11. do 19. i 21. do 34.

- 4 Tuženik je u okviru postupka registracije tužiteljevih žigova „MAXXUS” najprije podnio prigovor. Dana 2. svibnja 2018. podnio je prigovor protiv tužiteljeva žiga Europske unije 17673641 „MAXXUS”. Prigovor se odnosio, među ostalim, na verbalni žig 395 35 217 „MAXUS”. Tužitelj je kao argument protiv prigovora istaknuo da tuženik nije upotrebljavao žig „MAXUS” na način da se očuvaju prava koja proizlaze iz tog žiga. Tuženik je 5. kolovoza 2019. povukao prigovor. Protiv tužiteljeva njemačkog žiga 302017108053 „MAXXUS” podnio je 12. veljače 2018. prigovor koji se također odnosio na verbalni žig „MAXUS”. Povukao je i taj prigovor.
- 5 Tužitelj je Deutsches Patent- und Markenamt (Njemački ured za patente i žigove) podnio zahtjev za brisanje dvaju spornih žigova zbog opoziva. Tuženik je dopisom od 26. kolovoza 2019. prigovorio brisanju.
- 6 Tuženik je u svakom slučaju za različite proizvode upotrebljavao verbalni žig „MAXUS” kao tzv. „White Label” odabravši sljedeći oblik:

- 7 Sporni su opseg te uporabe i posljednji relevantan datum. Tužitelj tvrdi da tuženik tijekom posljednjih pet godina nije upotrebljavao žigove registrirane u njegovu korist na način da se očuvaju prava koja proizlaze iz tih žigova.
- 8 Navodi da pretraživanjem unosa „MAXUS” u Googleovoj tražilici nije utvrdio naznake uporabe dostatne za očuvanje prava koja proizlaze iz spornih žigova. Ističe da se na internetskoj stranici www.globus.de, koja se vodi za tuženikovu grupaciju poduzeća, nalazi odjeljak naslovljen „vlastiti žigovi”. Napominje da se u njemu navode sljedeće oznake: „korrekt”, „Globus”, „Globus Gold”, „naturell” i „Jeden Tag”. Tvrdi da sporni žigovi nisu navedeni. Pojašnjava da se, ako se

oznaka „MAXUS” unese u tražilicu na navedenoj stranici, u rubrici „Asortiman/Katalog proizvoda” prikaže osam ponuda, od kojih dvije nisu relevantne, a šest se odnosi na tkanine za čišćenje. Međutim, ističe da se nijedan od spornih žigova ne nalazi na tkaninama za čišćenje ili na njihovu pakiranju. Napominje da se u tekstu ponude nalazi samo riječ „MAXUS”. Pojašnjava da se, ako se u tražilicu na uvodnoj internetskoj stranici www.globus.de unese oznaka „MAXUS”, zabilježe dva pogotka. Tvrdi da se oba odnose na „MAXUS Getränkemarkt”, kojim upravlja Maxus GC Freilassing GmbH Co. KG. Međutim, smatra da iz internetske stranice proizlazi da to društvo nije upotrebljavalo oznaku „MAXUS” kao žig za vlastita pića, nego isključivo kao poslovni identifikator odnosno žig za trgovanje pićima. Navodi da je jedna detektivska agencija provjerila da u toj trgovini pićima u Freilassingu tuženikovi vlastiti žigovi nisu stavljeni na tržište pod spornim oznakama.

- 9 Tužitelj tvrdi da tuženik tijekom posljednjih pet godina nije upotrebljavao žigove registrirane u njegovu korist na način da se očuvaju prava koja proizlaze iz tih žigova. Prema njegovu mišljenju, tuženik snosi teret iznošenja činjenica i dokazivanja. Smatra da to također proizlazi iz Direktive o žigovima, kako je izmijenjena.
- 10 Tužitelj od navedenog suda traži da tuženiku naloži da pristane na brisanje, s jedne strane, verbalnog žiga „MAXUS” registriranog pri Deutsches Patent- und Markenamt (Njemački ured za patente i žigove) pod brojem 395 35 217 za sve proizvode te, s druge strane, verbalnog i figurativnog žiga „MAXUS” registriranog pri Deutsches Patent- und Markenamt (Njemački ured za patente i žigove) pod brojem 395 35 216 za sve proizvode.
- 11 Tuženik zahtijeva da se tužba odbije. Tvrdi da je upotrebljavao žigove na način da se očuvaju prava koja proizlaze iz njih i smatra da tužitelji navodi nisu dovoljni da bi se opravdao dodatni teret iznošenja činjenica.
- 12 Ističe da se uz njegovu suglasnost žig „MAXUS” upotrebljava u hipermarketima u vlasništvu grupacije Globus radi označavanja sljedećih skupina proizvoda u standardnom asortimanu: opreme za životinje, proizvoda za kućanstvo, papirnatih proizvoda, pisaćeg pribora, igraćaka, sportske opreme, automobilskih dijelova i tekstilnih proizvoda. Pojašnjava da su se uz njegovu suglasnost tijekom cjelokupnog relevantnog razdoblja od pet godina koje prethodi početku predmetnog postupka, kao i do danas, takvi proizvodi označeni žigovima prodavali kako u Njemačkoj u hipermarketima u vlasništvu grupacije Globus tako i kao izvozni proizvodi. Osim toga, napominje da se žig povremeno upotrebljavao u svrhu akcijskih prodaja, primjerice proizvoda za navijače za vrijeme nogometnih priredbi.
- 13 Tuženik je podnio primjere pakiranja i fotografije polica kako bi ilustrirao uporabu verbalnog žiga „MAXUS” tijekom posljednjih pet godina. Nadalje, podnio je izvatke iz sustava ERP-a kao i prikaz vlastitih žigova. Također, ostaje pri navodima koje je iznio u okviru postupka povodom prigovora i u tom pogledu

podnosi podnesak u kojem se pojašnjava uporaba te dostavljaju detaljne informacije i drugi dokazi.

- 14 Osim toga, ističe da uz odgovarajući trošak može podnijeti dodatne dokaze o uporabi. Međutim, tvrdi da je taj trošak znatan.

Relevantne norme/sudska praksa

- 15 Ovo sudsko vijeće navodi uvodne izjave 31., 32. i 42. te članke 16., 17., 19., 44. i 46. nove Direktive o žigovima; nije razvidna izmjena prava u pogledu pitanja koje je predmet spora.
- 16 U skladu sa sudskom praksom Suda, u okviru tužbe za brisanje žiga *teret dokazivanja* neuporabe je na nositelju žiga. Što se tiče žigova Europske unije, ovo sudsko vijeće upućuje na točke 52. do 64. presude u predmetu *Centrotherm*, C-610/11 P. Ta sudska praksa, koja se odnosi na prijašnju Direktivu o žigovima, proširena je i na nacionalne žigove, kao što to proizlazi iz točaka 62. do 74. presude *Oberbank AG* i dr. u spojenim predmetima C-217/13 i C-218/13. Naposljetku, kao što to proizlazi iz točaka 73. do 82. presude *Ferrari SpA* u spojenim predmetima C-720/18 i C-721/18, Sud je i u pogledu građanskog postupka za proglašenje žiga ništavim, poput onoga o kojem je riječ u ovom predmetu, utvrdio da je teret dokazivanja na nositelju žiga.
- 17 Što se tiče njemačkog prava, svaka osoba koja se poziva na neuporabu žiga može na temelju članka 55. stavka 1. druge rečenice točke 1. *Markengesetz* (Zakon o žigovima) podnijeti tužbu za opoziv u skladu s člankom 49. navedenog zakona. Prema članku 49. stavku 1. Zakona o žigovima do opoziva, na kojem se temelji zahtjev za brisanje, dolazi ako se tijekom neprekinutog razdoblja od pet godina žig nije stvarno rabio u smislu članka 26. Zakona o žigovima; jedna jedina stvarna uporaba dovoljna je za otklanjanje zahtjeva protivne stranke za brisanje u pogledu skupine proizvoda na koje se uporaba odnosi.
- 18 U skladu sa sudskom praksom *Bundesgerichtshofa* (Savezni vrhovni sud, Njemačka), teret iznošenja činjenica i dokazivanja u građanskim tužbama za proglašenje žiga ništavim uređen je na način da tužitelj najprije mora detaljno obrazložiti neuporabu. U tom se smislu potvrdilo da u okviru tereta iznošenja činjenica sâm tužitelj mora svojim sredstvima provesti dostatno istraživanje kako bi utvrdio upotrebljava li protivna stranka žig na način da se očuvaju prava koja iz njega proizlaze. Nositelj žiga je u tom slučaju mogao snositi dodatni teret iznošenja činjenica s obzirom na to da tužitelj u pravilu ne može imati uvid u interno poslovanje protivne stranke. Primjenjivalo se sljedeće pravilo: „Na tužitelju je teret iznošenja činjenica i dokazivanja zahtjevâ u pogledu tužbe za brisanje. Međutim, tuženik iz tužbe za brisanje može imati postupovnu obvezu očitovanja u skladu s načelom dobre vjere na temelju članka 242. BGB-a (Građanski zakonik), koje se također primjenjuje u postupovnom pravu. Ta obveza podrazumijeva da podnositelj tužbe za brisanje nema točna saznanja o okolnostima uporabe žiga niti može samostalno izložiti činjenično stanje.”

Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku

- 19 Predmetni prethodni postupak odnosi se na tumačenje Direktiva o žigovima u vezi s nacionalnim postupcima za proglašenje žiga ništavim zbog neuporabe nacionalnih žigova. Odlučujući u spojenim predmetima C-720/18 i C-721/18, Sud je u tim postupcima teret dokazivanja pripisao nositelju žiga.
- 20 Ovo sudsko vijeće smatra da se opisana sudska praksa Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) više ne može prihvatiti u pogledu tereta dokazivanja s obzirom na kontekst te odluke. Međutim, ostaje otvoreno pitanje može li se u nacionalnom pravu na tužitelja i dalje primjenjivati teret iznošenja činjenica. Odgovor na to pitanje je prema mišljenju ovog sudskog vijeća potvrđan.
- 21 U tom se pogledu u načelu čini da je uređenje postupovnog prava, uključujući na temelju Direktive o žigovima, obuhvaćeno nadležnošću država članica. To se potvrđuje uvodnom izjavom 42. navedene direktive. Međutim, to načelo ograničeno je načelima nediskriminacije i djelotvornosti utvrđenima općim pravilima prava Unije.
- 22 Iako se predmetni slučaj ne odnosi na načelo jednakog postupanja, postavlja se pitanje bi li se nametanjem tereta iznošenja činjenica tužitelju ugrozio koristan učinak Direktive o žigovima.
- 23 U njemačkom pravu razlikuju se pojmovi tereta iznošenja činjenica i tereta dokazivanja.
- 24 Obvezom iznošenja činjenica nalaže se stranci da što je moguće konkretnije iznese navode. Tko snosi teret iznošenja činjenica na temelju članka 138. ZPO-a (Zakonik o parničnom postupku), gubi spor ako ne ispuni tu obvezu. Konkretno, njemačkim postupovnim pravom utvrdio se i dodatni teret iznošenja činjenica. Njegov cilj je da se objema stranama naloži da iznesu navode u skladu s njihovim stvarnim mogućnostima. U tom se pogledu u sudskoj praksi također navode obveze istraživanja u okviru vlastitog djelovanja.
- 25 Od toga valja razlikovati pitanje tko snosi teret dokazivanja ako obje strane dovoljno konkretno iznesu svoje stajalište. Ako nakon izvođenja dokaza sud ne zna može li pokloniti vjeru tužiteljevim dokazima u njihovoj ukupnosti unatoč tuženikovim suprotnim dokazima, izgubit će stranka koja snosi teret dokazivanja (takozvana situacija *non liquet*).
- 26 Načelno valja razdvojiti teret iznošenja činjenica i teret dokazivanja. U njemačkom pravu postoje različiti primjeri da se teret iznošenja činjenica i dokazivanja razlikuju i da se teret iznošenja činjenica izdvaja po tome što svaka stranka mora iznijeti činjenice koje su joj poznate ili koje može istražiti uz razuman napor. Ako jedna od stranaka ne ispuni svoj teret dokazivanja, gubi spor. Ako obje strane dovoljno konkretno iznesu navode, sud izvodi podnesene dokaze i ocjenjuje ih. Ako sud ne može steći uvjerenje na temelju izvedenih dokaza, gubi stranka koja snosi teret dokazivanja.

- 27 Predmetni zahtjev za prethodnu odluku odnosi se isključivo na teret iznošenja činjenica, a ne na teret dokazivanja.
- 28 Jedino pitanje koje se postavlja u predmetnom slučaju jest može li se tužitelju u okviru postupka proglašenjenacionalnog žiga ništavim nametnuti s obzirom na pravo Unije primarni teret iznošenja činjenica, ili barem dodatni nakon što je tuženik u ovom predmetu prilično podrobno iznio svoje navode o uporabi.
- 29 Ovo sudsko vijeće smatra da se Direktivom o žigovima ne uređuje teret iznošenja činjenica. Konkretno, iz Direktive o žigovima prema njegovu mišljenju ne proizlazi, nipošto ne nužno u smislu načela djelotvornosti, da se tužitelju u okviru postupka za proglašenje žiga ništavim ne bi mogli nametnuti zahtjevi u pogledu potkrepljivanja njegove tužbe.
- 30 Sud Europske unije svoje stajalište o teretu dokazivanja, koji nije izričito uređen Direktivom o žigovima, obrazlaže analogijom s Uredbe o žigu Europske unije kao i, osim toga, argumentom da se pitanje tereta dokazivanja mora jednako urediti u svim državama članicama kako se ne bi ugrozila razina zaštite koja proizlazi iz Direktive o žigovima. Teret dokazivanja nositelja žiga proizlazi prema njegovu mišljenju iz načela kojim se „*zapravo samo izražava ono što se nalaže u skladu s opravdanim razlozima i osnovnim zahtjevom u pogledu postupovne učinkovitosti.*”
- 31 Oba argumenta ne odnose se prema preliminarnom stajalištu ovog sudskog vijeća na teret iznošenja činjenica.
- 32 Ovo sudsko vijeće smatra da opravdani razlozi i postupovna učinkovitost, koji su *rationes decidendi* sudske prakse Suda, nalažu da se teret iznošenja činjenica i dalje treba tumačiti uravnoteženo u skladu s prethodno izloženom sudskom praksom Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud).
- 33 Naime, valja međusobno odvagati interese objiju strana. Stoga, tužitelj bi najprije trebao sâm uložiti napor kako bi u najvećoj mogućoj odgovarajućoj mjeri ispitao rabi li tuženik dotični žig. Tek je nakon takvog istraživanja i iznošenja potkrijepljenih navoda u tom pogledu primjereno da tuženik mora pružiti potpune informacije o svojoj uporabi.
- 34 U protivnom bi bilo koja stranka, s obzirom na to da se postupovnim pravom ne propisuje postojanje konkretnog pravnog interesa za tužbe za proglašenje žiga ništavim, mogla prisiliti bilo kojeg nositelja žiga da pruži informacije o uporabi svojeg žiga. U skladu s njemačkim pravom kao i Direktivama, „svaka osoba” može podnijeti tužbu za brisanje. Opasnost od zlorabe te mogućnosti podnošenja tužbe stoga je velika ako se u prvoj fazi tužitelju ne nalože obveze iznošenja navoda osim rečenice „tuženik ne rabi svoje žigove”.
- 35 Tuženiku, kao nositelju žiga, nalaže se da uloži znatan napor, odnosno istražisve uporabe tijekom posljednjih pet godina u svim područjima u kojima se koristi vlastitim žigom.

- 36 Stoga se sa stajališta ovog sudskog vijeća čini razumnim i potrebnim naložiti tužitelju da najprije na prikladan način sâm ispita postoji li uopće neuporaba u odnosu na nositelja žiga. U tu svrhu treba prema mišljenju ovog sudskog vijeća provesti istraživanje koje je primjereno s obzirom na individualni karakter odgovarajućeg žiga i o njemu iznijeti informacije u tužbi. Tek tako konkretnim iznošenjem činjenica prebacuje teret iznošenja navoda na tuženika. U tom pogledu se također priznaje da konkretan navod jedne strane zahtijeva konkretan odgovor druge strane.
- 37 U predmetnom slučaju problem predstavlja to što tuženik upravlja stacionarnim lancem 46 hipermarketa u Njemačkoj u kojima prodaje velik broj neprehrambenih proizvoda kao distributer potpunog asortimana. U svakom slučaju, barem prema njegovim navodima i dokazima koji su dosad dostavljeni u spis, rabi verbalni žig „maxus” kao vlastiti žig za veliki broj proizvoda koji pripadaju velikom broju razreda u smislu Nicanskog sporazuma. Tuženik gotovo i ne posluje na internetu. Tužitelj je dosad u sporu proveo manje pretraživanje u Googleovoj tražilici i provjerio jedan pogodak, odnosno trgovinu pićima u Münchenu.
- 38 Ovo sudsko vijeće smatra da tužitelj time ne ispunjava svoj teret iznošenja činjenica. Tužitelju je u slučaju žiga kao što je predmetni bilo moguće i izvedivo, barem nasumičnim provjerama dviju ili triju tuženikovih robnih kuća, ispitati uporabu predmetnih žigova. Naime, predmetni žig je tuženikov vlastiti žig prilagođen brojnim proizvodima (takozvani „white label”), a tuženik nije internetski trgovac, nego stacionarna robna kuća.
- 39 Ovo sudsko vijeće smatra da o pitanju primjerenosti opsega tereta iznošenja činjenica u predmetnom slučaju nacionalni sud može odlučiti isključivo pojedinačno u pogledu svakog žiga. Spojeni predmeti C-720/18 i C-721/18, u kojima je Sud odlučivao o teretu dokazivanja, odnosili su se, primjerice, na žig, u pogledu kojeg su bili jasni područja i tržišta proizvoda, kao i na uporabu žiga na dotičnim tržištima. Potpuno je drukčiji slučaj što se tiče vlastitih žigova „white labels” supermarketa. U predmetnom slučaju riječ je o velikom broju tržišta i proizvoda.
- 40 Ako tužitelj ne bi imao konkretne obveze istraživanja i iznošenja navoda u smislu tereta iznošenja činjenica, mogao bi bez troška prisiliti tuženika da, odajući poslovne tajne i uz velike napore povezane s istraživanjem, iznosi potkrijepljene navode o uporabi vlastitog žiga. To bi prema mišljenju ovog sudskog vijeća dovelo do opasnosti od zlouporabe.
- 41 Točno je da treba uzeti u obzir to da se tužbom za proglašenje žiga ništavim u javnom interesu pruža isključiva zaštita žigova isključivo ako se oni ujedno rabe. Isto tako se njemačkim zakonom dopušta tužba za proglašenje žiga ništavim bez vlastitog pravnog interesa. Ipak, legitimni interesi nositelja žiga da se protiv njega ne pokreće postupak neosnovano, nego isključivo ako je tužitelj „napravio svoje domaće zadaće”, mogli bi govoriti u prilog određenom zahtjevu kojem mora udovoljiti tužitelj u pogledu iznošenja činjenica.

- 42 To se stajalište potkrepljuje strukturom Direktive o žigovima: u tom se smislu člancima 17., 44. i 46. Direktive pojašnjava da se prigovor neuporabe može podnijeti u okviru postupaka opisanih u navedenim odredbama u kojima nositelj žiga ima aktivnu legitimaciju i da nositelj žiga snosi teret dokazivanja. Iz toga slijedi da, ako se nositelj žiga želi, primjerice, protiviti povredi, na njemu bi u slučaju prigovora eventualnog počinitelja povrede bio primarni teret iznošenja činjenica kako bi dokazao da uopće rabi žig. Isto vrijedi i za postupke opisane u člancima 44. i 46. Direktive o žigovima. Opseg takvog postupka stoga određuje nositelj žiga.
- 43 Drukčiji je slučaj što se tiče građanskih postupaka za proglašenje žiga ništavim u kojima nositelj žiga ima pasivnu legitimaciju: s jedne strane, taj postupak nije uređen Direktivom, što govori protiv ograničavanja tužiteljeva tereta dokazivanja. Na koristan učinak Direktive o žigovima dakle ne utječe, *a contrario*, tužiteljev teret iznošenja činjenica u okviru građanskog postupka za proglašenje žiga ništavim. S druge strane, u tom slučaju tužitelj određuje opseg osporavanja žiga koji navodno nije upotrebljavao nositelj. Stoga je prema mišljenju ovog sudskog vijeća u toj situaciji potrebno barem tužiteljevo iznošenje potkrijepljenih činjeničnih navoda kako se ne bi u potpunosti spriječilo pokretanje postupka za proglašenje žiga ništavim. To podrazumijeva određeno tužiteljevo primjereno istraživanje prije pokretanja postupka.
- 44 Osim toga, valja istaknuti da se Direktivom izričito predviđa upravni postupak za proglašenje žiga ništavim pred uredom za žigove. On je također zajamčen njemačkim pravom. Koristan učinak Direktive o žigovima ne nalaže, dakle, da se u okviru građanskog postupka za poništenje, koji se Direktivom niti propisuje niti uređuje, ne primijeni tužiteljev teret iznošenja navoda.
- 45 Drugi argument Suda, prema kojem različita razina zaštite ne bi trebala postojati u području primjene Direktive o žigovima, ne utječe na privremeno stajalište vijeća. Naime, iz presude u spojenim predmetima C-720/18 i C-721/18 jasno proizlazi da bi situacija *non liquet* nakon izvođenja dokaza dovela do odluke protiv nositelja žiga. Iznošenje potkrijepljenih navoda u smislu tereta iznošenja činjenica posve je izvedivo svakoj stranci koja želi uložiti potreban napor u svrhu istraživanja. U tom slučaju nositelj žiga mora detaljno iznijeti navode o uporabi svojeg žiga. Ako to učini, izvode se dokazi, a u slučaju njihove neprikladnosti dolazi u situaciji *non liquet* do odluke u tužiteljevu korist. Stajalište ovog sudskog vijeća o teretu dokazivanja posljedično ne utječe na razinu zaštite.
- 46 Iz toga slijedi da svojim prvim pitanjem ovo sudsko vijeće želi saznati može li se tužitelju u okviru postupaka za proglašenje žiga ništavim naložiti obveza iznošenja potkrijepljenih navoda. Drugim prethodnim pitanjem želi razjasniti je li tumačenje kojem se preliminarno priklanja, prema kojem se tim teretom iznošenja činjenica zahtijeva tužiteljevo vlastito istraživanje koje je primjereno s obzirom na sporni žig, u skladu s pravom Unije.